

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris
Angelici Ordinis Prædicatorum**

Tertiæ Partis Volumen Secundum

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtru[m] sit admiscenda aqua? 6

urn:nbn:de:hbz:466:1-38725

* eod. loco Prohibetur etiam ne mustum statim expressum de
in arg. ci vua, in calice offeratur: quia hoc est indecens pro-
tatio. & pter impuritatem musti. Potest tamen in necessitate
habetur fieri. Dicitur enim ab eodem Iulio Papa*. Si necesse
de iōs d. fuerit, botrus in calice prematur.

2. c. cum

omne cri

mer. in

med et in

concil. 3.

Brac. c. 1.

437

4. d. 11. q.

9. 2. ar. 4.

g. 1. & 1.

Cor. 11. 1.

6. c. 5.

Alex. I.

in ep. ad

omnes or

thodox. à

med. il-

lius to. 1.

conc.

Ibid.

Vtrum aqua sit vino permisenda?
A D sextum sic proceditur. Videtur, quod aqua
non sit vino permiscenda. Sacrificium enim
Christi figuratum fuit per oblationem Melchisedech,
qui Genes. 14. non legitur obulisse nisi panem & vi-
num. Ergo videtur, quod in hoc sacramento non
debeat adiungi aqua.

¶ 2 Præterea, Diuersorum sacramentorum di-
versa sunt materiae. Sed aqua est materia baptis-
mi. Ergo non debet assumi ad materiam huius sa-
cramenti.

¶ 3 Præterea, Panis & vinum sunt materia hu-
ius sacramenti. Sed pani nihil adiungitur. Ergo nec
vino debet aliquid adiungi.

S E D contra est, quod Alex. Papa scribit, In sa-
cramentorum oblationibus, quæ inter missarum solé-
nia domino offeruntur, panis tantum, & vinum aqua
permixtum, in sacrificium offerantur.

R E S P O N D E O dicendum, quod vino, quod
offertur in hoc sacramento, debet aqua misceri. Pri-
mo quidem propter institutionem: p. obabiliter enim
creditur, quod Dominus hec sacramentum insti-
tuerit in vino aqua permixto, secundum morem illius
terræ. Vnde & Proverb. 9. dicitur, Bibite vinum
quod miscui vobis. Secundo, quia hoc conuenit re-
præsentationi dominicæ passionis. Vnde dicit Al-
exan. Papa*, Nen debet in calice Domini, aut vinum
solum, aut aqua sola offerri, sed vtrumque permix-
tum: quia vtrumque ex latere eius in passione sua
profluxisse legitur Terrio, quia hoc conuenit ad si-
gnificantum effectum huius sacramenti, qui est unio
populi Christiani ad Christum; quia ut Iulius Papa
dicit

dicit †, videmus in aqua populum intelligi, in vino *habetur*
vero ostendi sanguinem Christi. Ergo cum in cali-
ce vino aqua misetur, Christo populus adunatur.
Quarto, quia hoc competit ad ultimum effectum hu-
ius sacramenti, qui est introitus ad vitam æternam.
Vnde Ambros. dicit in lib.* de sacramentis, Redun-
dat aqua in calicem, & salit in vitam æternam.

Ad primum ergo dicendum, quod sicut Ambr. †
dicit ibidem, sicut sacrificium Christi significatum
est per oblationem Melchisedech, ita etiam significa-
tum est per aquam, quæ in eremo fluxit de petra: se-
cundum illud 1. Cor. 10. Bibebant autem de spirituali
consequente eos petra.

Ad secundum dicendum, quod aqua assumitur
in baptismo ad usum ablutionis. In hoc autem sacra-
mento assumitur ad usum refectionis, secundum illud
Psal. 22. Super aquam refectionis educauit me.

Ad tertium dicendum, quod panis ex aqua & fa-
rina conficitur. Et ideo cum vino aqua miscetur,
neutrum sine aqua existit.

ARTIC. VII.

Vtrum permixtio aquæ, sit de necessitate huius
sacramenti?

A D seprimum sic proceditur. Videtur, quod per-
mixtio aquæ sit de necessitate huius sacra-
menti. Dicit enim Cyprianus* ad Cæciliū, Sic calix
Domini non est aqua sola, & vinum solum, nisi ut
que miscetur, quomodo nec corpus Domini potest
esse farina sola, nisi utrumque, scilicet farina & aqua,
fuerit adunatum. Sed admixtio aquæ ad farinam, est
de necessitate huius sacramenti. Ergo pari ratione
admixtio aquæ ad vinum.

¶ 2. Preterea, In passione Domini, cuius hoc sa-
cramentum est memoriale, sicut de latere eius exi-
vit sanguis, ita & aqua. Sed vinum quod est sacra-
mentum sanguinis, est de necessitate huius sacra-
menti. Ergo pari ratione & aqua.

¶ 3. Præt. Si aqua non esset de necessitate huius
sacra-

438
inf 9. 83.
a. 6. ad 4
¶ 6. ¶
4. d. 11. q.
2. a. 4. q.
2. ¶ 3. et
1. Cor. 11.
le. 6. co. 5.
† li. 2. ep.
ep. 3. iter
fi. ¶ me.
Innuitus
de conf.
d. 2. 6. 7.